

KIEGYENSÚLYOZATLAN GONDOLKODÁS

Isten valamennyiünknek szent megbízást adott, amiért felelősnek is tart minket. Az a célja, hogy úgy neveljük gondolkodásunkat, hogy oly módon tudjuk használni a tőle kapott tehetséget, hogy a legtöbb jót érék el és az adományozó dicsőségét tükrözzék. Istennek vagyunk adósai valamennyi szellemi képességért. Ezeket a képességeket kiművelhetjük, és olyan okosan irányíthatjuk, hogy meg tudjuk valósítani azt a célt, amire kaptuk. Kötelességünk úgy fegyelmelni a gondolkodásunkat, hogy felszínre hozzuk lelkünk erőit és kifejlesszük képességünket. Mikor valamennyi képességünket igénybe vesszük, szellemi erőnk megerősödik, s akkor elérjük a célt, amire az Úr adományozta ezeket. {3T 32.1}

Sokan nem végzik a lehető legtöbb jót, mert csak egy irányban gyakorolják szellemi képességüket és elhanyagolják, hogy gondos figyelmet szenteljenek azokra a dolgokra, amelyekhez szerintük nincs tehetségük. Ezért néhány gyöngébb képességet szunnyadni hagynak, mert nem kellemes a vesződség, amivel gyakorlásra serkentenek és így megerősítenek ezeket. Gyakorolnunk kell mindmennyi szellemi képességünket, művelnünk azok valamennyi oldalát. A gyors felfogásnak, mérlegelő tehetségnek, emlékezetnek és egész érvelő készségünknek egyenlő erővel kellene rendelkezniük, hogy jól kiegyensúlyozott legyen a gondolkodásunk. {3T 32.2}

Ha csak egyik-másik képességet veszünk igénybe, a többi rovására, akkor Isten szándéka nem teljesen valósul meg bennünk, hiszen a képességeink kihatnak egymásra, és nagymértékben egymástól függnek. Egyiket sem tudjuk hatékonyan felhasználni az összes többi közreműködése nélkül, hogy így gondosan megőrizzük az egyensúlyt. Ha minden figyelmünket és erőnket az egyikre fordítjuk, miközben a többi képesség csak szunnyad, akkor a fejlődés abban az egyben lesz erőteljes, ami szélsőségekre vezet, mivel nem fejlesztettük ki az összes képességet. Némelyek gondolkodása eltöprel és nem kellően harmonikus. Nem mindenkinek egyforma a gondolkodása születésétől. Különbéféle szellemi képességeink vannak, némelyek erősek egyes pontokon, de nagyon gyöngék másokon. Ezek az annyira szembezőkő hiányosságok nem szükségszerűek és nem is lenne szabad előfordulniuk. Ha az ilyenek azzal erősítenek jellemük gyöngé pontjait, hogy művelnék és gyakorolnák ezeket, akkor a gyöngé oldalak is megerősödnének. {3T 33.1}

Kellemes, de nem a leghasznosabb, ha a természettől fogva legerősebb képességeket használjuk, s közben elhanyagoljuk a gyöngéket, pedig éppen azokat kellene erősítenünk. Gondos figyelmet kellene fordítanunk leggyöngébb képességeinkre, hogy szellemi képességeink szépen kiegyensúlyozottak legyenek és mindegyik megtegye a magáét, akár a jól olajozott gépezet. Istentől függünk, hogy ő tartsa meg valamennyi képességünket. A keresztények Isten iránti kötelessége, hogy úgy fegyelmessék gondolkozásukat, hogy összes képességük megerősödjék, és jobban kifejlődjék. Ha ezt elhanyagolják, soha el nem érik a célt, amire Isten szánta őket. Nincs jogunk elhanyagolni egyetlen Istentől kapott tehetséget sem. Rögeszmés embereket látunk szerte az országban. Ezek gyakran ép ésszel beszélnek bármilyen tárgyról, egyet kivéve. Az az oka ennek, hogy elméjük egyetlen szervét vették különösen igénybe, a többieket meg szunnyadni hagyták. Amelyiket állandóan használták az elkopott, az beteges lett, az ember maga pedig roncs maradt. Ez az eljárás nem szolgál Isten dicsőségére. Ha egyaránt igénybe vették volna összes képességüket, akkor mind egészségesen fejlődött volna. Akkor nemcsak egyikre hártottak volna minden megerőltetést, s akkor egyik sem roskadt volna össze. {3T 33.2}

Lelkészeink vigyázzanak, nehogy a maguk elgondolásával keresztülhúzzák az Isten szándékát. Az a veszély fenyegeti őket, hogy korlátok közé szorítják Isten munkáját, hogy egyes területekre szűkítik tevékenységüket és nem művelik magukban az érdeklődést Isten munkájának összes ágazata iránt. Vannak, akik egyetlen tárgyra összpontosítják figyelmüket, a többit kizárják, pedig talán ugyanolyan fontosak. Ezek az egyetlen eszmével rendelkező emberek. Lényük teljes ereje arra a tárgyra összpontosul, amelyikkel éppen foglalkoznak. Minden más szempontot szem elől veszítenek. Ez a kedvenc tárgyuk terheli le gondolkodásukat, e körül forog beszélgetésük. Mohón kapnak bármi bizonyítékon, aminek köze van a tárgyhöz, és olyan hosszan fejtegetik, hogy az emberek belefáradnak a követésébe. {3T 34.1}

Gyakran olyan pontok magyarázgatásával pazarolják el az időt, amelyek valójában lényegtelenek, és amelyeket úgylis mindenki magától értetődőnek fogadna el, ha semmi bizonyíték sem támogatná, mert hiszen nyilvánvaló dolgok. A valóságos, létfontosságú pontokat kell olyan félreérthetlenné és erőteljessé tennünk,

amennyire nyelv és bizonyíték csak teheti. Az a képesség, hogy egyetlen tárgyra összpontosítsuk figyelmünket, az összes többi kirekesztésével, bizonyos fokig előnyös, mégis ennek a képességnek a folytonos használata elkoportatja azokat a szerveket, amelyeket ehhez igénybe veszünk, túlságosan túlterheli azokat, aminek az a következménye, hogy nem tudjuk elvégezni a lehető legtöbb jót. A kopás főleg egyetlen szerven megy végbe, míg a többi csak szunnyad, így nem lehet egészségesen foglalkoztatni az agyat, amiért azután még az életünk is megrövidül. {3T 34.2}

Valamennyi képességünknek viselni kell a terhelés egy részét, összhangban, kiegyensúlyozva egymást. Akik egyetlen tárgyra fektették agyuk minden erejét, azok nagyon hiányosak más pontokon, mivel egyenlőtlenül művelik képességeiket. Az előttük lebegő tárgy láncolja magához figyelmüket, ők meg csak mennek utána, egyre mélyebben és mélyebben rágják magukat a dolgokba. Ismeretet és világosságot fedeznek fel, amint egyre jobban erre fordul az érdeklődésük, amint egyre inkább leköti őket a téma. Ennek ellenére csak nagyon kevesen tudják követni őket, hacsak ők is ugyanolyan mélyen el nem gondolkodtak arról. Itt az a veszély, hogy olyan mélyen szántanak és olyan mélyre ültetik a magot, hogy a zsenge, becses szár soha ki nem talál a felszínre. {3T 34.3}

Ott fejtenek ki sok kemény munkát, ahol nincs is szükség, és amit az emberek soha meg nem becsülnek. Akiknek jelentős az összpontosító készségük, azok a többi készség rovására művelik ezt, azért lehetetlenné válik számukra, hogy kiegyensúlyozottan gondolkozzanak. Olyanok, mint az a gép, amelyiken csak egyetlen kerékcsoport működik egyszerre. Miközben egyes kerekeket a rozsdá eszi a téglenség miatt, a többiek elkopnak az állandó használatból. Olyan emberek, akik csak egyik-másik készségüket veszik igénybe, nem pedig mindegyiket egyenlő terheléssel, azok feleannyi jót sem tudnak elérni a világban, mint amennyit Isten tervezett számukra. Ezek az egyoldalú emberek. Csak az Istentől kapott képesség felét aknázzák ki, a másik fele téglenségtől sorvadozik. {3T 35.1}

Ha az ilyen emberek olyan szakterületen dolgoznak, ami gondolkodást követel meg, ne fordítsák teljes erejüket arra az egyetlen munkára, az összes többi érdeklődési kör kirekesztésével. Bár az előttük lévő tárgyat teszik főfeladatukká, mégis fordítsanak időt a munka többi ágazatára is. Ez sokkal jobban előnyükre válna, de jobb lenne a mű egészének is. A munka egyetlen ága se kösse le kizárólagosan a figyelmet, a többi elhanyagolása árán. Némelyeknek folyvást őrizkedniük kell, mikor írnak, hogy ne ködösítsenek el érthető pontokat azzal, hogy túl sok érv alá temetik. Olyan érvek alá, amelyek úgysem érdeklik az olvasót. Ha fárasztóan fejtegetnek egyes pontokat, papírra vetve minden eszükbe ötlő részletet, akkor csaknem hiábavaló lesz a munkájuk. Az olvasó érdeklődése nem lesz elég mély, hogy végigolvassa a témát. Még az igazság elengedhetetlen pontjait is el lehet ködösíteni, ha minden apró részletnek figyelmet szentelünk. Jókora területet felölelnek, az igaz, de a munka, melyre annyi vesződséget fordítottak, végül mégsem eredményezi a lehető legjobbat, nem ébreszt széleskörű érdeklődést. {3T 35.2}

Ebben a korban, amikor a fülcsiklandozó mesék vonják magukra a figyelmet, a könnyen érthető modorban előadott igazság – néhány erős érveléssel alátámasztva – sokkal jobb, mintha túl mélyen belemerülnének a részletekbe és a bizonyíték lenyűgöző sorozatát tálnák fel, mivel a szóban forgó pont így sok ember előtt nem emelkedik ki olyan jól kivehetően, mint mielőtt még a kifogásokat és bizonyítékokat eléjük tárták volna. Sokak számára a ténymegállapítások sokkal maradandóbbak, mint a hosszas érvelések. Az emberek sok mindent magától értetődőnek tartanak. Az ilyenek előtt a bizonyítás nem lendít a dolgon. {3T 36.1}

Szembeszegülő adventisták

Legkeserűbb ellenségeink a vasárnapünneplő adventisták között lelhetők fel. Ezek nem becsületesen szállnak harcba. Kapva kapnak bármilyen úton, akármennyire is ésszerűtlen és következtelen, hogy eltakarják az igazságot, hogy megpróbálják úgy tüntetni fel Isten törvényét, mint ami erejét veszítette. Azzal áztatják magukat, hogy a cél szentesíti az eszközt. Ha valaki közülük – akiben meg sem bíznak – szóáradatot zúdít a negyedik parancs szombatja ellen, ők akkor is kiadják megállapításait, bármennyire valótlank, igazságtalanok, sőt nevetségesek is, ha fel tudják használni az ellen az igazság ellen, amelyet gyűlölnék. {3T 36.2}

Ne zavarjon, és ne idegesítsen minket ez a következtelen emberektől jövő igazságtalan háború. Akik

befogadják, sőt örülnek annak, amit az ilyenek beszélnek vagy írnak az igazság ellen, azok úgysem olyan emberek, akiket az igazság meggyőzne, vagy akik tiszteletben tartanák Isten ügyét, még ha el is fogadnák az igazságot. Használjuk jobb cél érdekében időnket és erőnket, minthogy hosszan foglalkoznánk ellenfeleink csipkelődéseivel, akik rágalmakkal és félremagyarázással támadnak. Míg értékes időt pazarolunk becstelen ellenfeleink áskálódásaira és hamisításaira, azok, akik hajlandóak lennének meggyőződni, az ismeretek hiányában maradnak. A Sátán által kiagyalt értelmetlen szócsavarások sorával töltjük meg gondolataikat, miközben az emberek a tápláló eledelért kiáltoznak. Időben felszolgált táplálékért. {3T 36.3}

Olyan emberektől telik ki a köntörfalazások gyártása, akik arra szoktatják eszüket, hogy az igazság ellen küzdjenek. Nem tesszük bölcsen, ha átvesszük ezeket tőlük, ha ezek kezébe adjuk, akiknek soha ilyesmi eszébe sem jutott volna, ha mi ki nem kürtöljük a világnak. Ellenfeleink pontosan ezt akarják elérni. Azt akarják, hogy észrevegye őket valaki, hogy mi hozzuk őket nyilvánosság elé. Ez különösen igaz némelyek esetében. Ez a fő céljuk valótlanágaik megírásával, az igazság és azok jellemének félremagyarázásával, akik szeretik és védik az igazságot. Az ilyenek hamarabb kihalnak, ha észre sem vesszük őket, ha csöndes lenézéssel bánunk tévedéseikkel és hazugságaikkal. Ezek nem szeretik, ha agyonhallgatják őket. A viszálykodás az éltető elemük. Ettől eltekintve jelentéktelen emberek. {3T 37.1}

A vasárnapünneplő adventisták általában a legnehezebben közelíthetők meg. Legtöbbjük elveti az igazságot, akárcsak régen a zsidók. Amennyire csak lehetséges, tegyünk úgy, mintha nem is léteznének. A zavarkeltés elemei ők és félelmetesen elharapódzott közöttük az erkölcstelenség. A legsúlyosabb szerencsétlenség lenne, ha sok ilyen elfogadná az igazságot. El kellene nekik felejteni és újra tanulni mindent, máskülönben súlyos gondot okoznának nekünk. Vannak alkalmak, mikor válaszolnunk kell égbekiáltó félremagyarázásaikra. Mikor ilyen eset fordul elő, tegyük azt azonnal és röviden, azután folytassuk munkánkat. Kövessük Krisztus tanítási módszerét. Az Úr világosan és egyszerűen tanított, egyenesen a dolgok velejére tapintott, és megfelelt mindenféle gondolkodású embernek. {3T 37.2}

Nem a legelőnyösebb módszer, ha túlrészletezzük a dolgokat, s mindent összehordunk valamiről, amit csak el lehet mondani, amikor egypár érv is megfelelne. Lényegében elég lenne, hogy meggyőzze az embereket, ellenfeleinket pedig elhallgattassa. Kiránthatsz alóluk ma minden támasztékot, teljesen bezárhatod a kifogások útját, holnap mégis ugyanazzal fognak újra előállni. Így tesznek újra meg újra, mert nem szívlelik a világosságot és nem jönnek a világosságra, mert attól félnek, hogy megfosztják őket a sötétségüktől és tévedésüktől. Okosabb, ha néhány érvet tartalékban tartunk, mintha olyan tárgyra töltenénk ki tudásunk legjavát, amelyeket a nehézkes bizonyítás híján is általában magától értetődőnek tartanak. Krisztus szolgálata alig terjedt túl három éven, mégis hatalmas munkát végzett el ez alatt a rövid idő alatt. Míg sokan arra készülődnek, hogy tesznek majd valamit, addig emberek vesznek el a világosság és ismeretek hiánya miatt. {3T 37.3}

Ha olyanok, akiknek a Biblia igazságának hirdetésével és védelmezésével kellene foglalkozniuk, vállalkoznak arra, hogy kinyomozzák és bizonyítgassák azok döreségét és következetlenségét, akik becstelenül hazugsággá alacsonyítják Isten igazságát, akkor a Sátán mindig fog támasztani ellenfelet, hogy örökre lekösse tollukat, s közben a munka más ágai elhagyatottan sínylődnek. {3T 38.1}

Azok lelkületéből kell mélyebben merítenünk, akik Jeruzsálem falait építették. Nem, nem ereszkedhetünk lejjebb, mert nagy dolgokat végzünk. Ha az ördög látja, hogy azzal tudja lekötni az embereket, hogy válaszolgassanak ellenfeleik mondvacsinált kifogásaira, ha látja, hogy ezzel elhallgattatni és akadályozni tudja őket, nehogy a jelen legfontosabb feladatát végezzék, akkor már el is érte célját. {3T 38.2}

A „Szombat történelmét” már hosszú ideje visszatartottuk az emberektől. Pedig szükségük van erre az értékes műre, még ha nem is egészen tökéletes. Úgysem lehet soha úgy elkészíteni, hogy teljesen elhallgattassa az olyan következtelen ellenfeleket, akik megbízhatatlanok, akik a maguk kárhózatára csúrik-csavarják a Szentírást. Nagyon elfoglalt ma a világ. Az élet dolgai kötik le a férfiakat és nőket, nincs idejük eléggé belemélyedni, de még olvasni sem az Isten szavát, hogy mind megértsék a fontos igazságokat. Hosszú lére eresztett, fárasztó érvek kevés embert érdekelnek, mert az emberek csak kapkodva olvasnak. Ti sem tudjátok eredményesebben kigyomlálni a szombat parancsa ellen emelt kifogásokat a vasárnapünneplő adventisták gondolkodásából, mint ahogy a világ Megváltója sem tudta hatalmával és csodáival meggyőzni a zsidókat

arról, hogy ő a Messiás, ha már egyszer a fejükbe vették, hogy elvetik őt. Akár a csökönyös, hitetlen zsidók, ők is inkább a sötétet, mint a világosságot választották, s még ha a mennyei udvarból egyenesen hozzájuk érkezett angyal szólna is hozzájuk, akkor is azt mondanák rá, hogy ördög volt. {3T 38.3}

Most van a világnak szüksége arra, hogy fáradozzunk érte, a macedóniai kiáltáshoz hasonló hívások érkeznek mindenfelől. „Gyertek át, és segítsetek rajtunk”. Közérthető, szabatos érvelés, mely mérföldkövekként kimagaslik, többet ér el a legtöbb ember meggyőzése terén, mint a sokoldalú, zsúfolt bizonyítás, ami túl terjedelmes területet ölel fel, de amelyet csak a vizsgáló gondolkodású emberek fognak nyomon követni. Adjuk az emberek kezébe a Szombat történetét. Míg az első kiadás közkézen forog és az emberek javára van, addig javíthatunk a könyvön, míg csak el nem követtünk mindent, hogy tökéletes legyen. Az lesz a sikerünk, ha elérjük az egyszerű embereket. A tehetséges és tekintélyes emberek annyira munkánk őszinte egyszerűsége felett állnak, annyira meg vannak magukkal elégedve, hogy nem tartják szükségesnek az igazságot. Pontosan ott állnak, ahol régen a zsidók. Önigazultak, önelégültek, egészségesek, nincs hát szükségük orvosra. {3T 39.1}

***** {3T 39}